herpy

GRODOR

Dryophytes versicolor

Dryophytes versicolor är en liten, kompakt lövgroda på 3-5 cm från östra Nordamerika. Den växlar färg mellan grått, grönt och brunt beroende på underlag, temperatur och luftfuktighet. Den är nattaktiv, härdig och ett bra val för nybörjare, och hanens trill hör till vårkvällarnas mest kända ljud i skogsbrynet.

Familj: Hylidae Engelska: Gray Treefrog Tidigare namn: *Hyla versicolor* Publicerad 16 november 2026

Mild hudgift

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**3-5 cm** nos-kloaklängd
Livslängd	**5-10 år**
Aktiv	**På natten**
Levnadssätt	**Trädlevande**
Biotop	**Våtmark och tempererad skog och äng**
Hudgift	**Mild** Tvätta händerna efter kontakt och håll fingrarna borta från ögon och mun
Svårighetsgrad	**Nybörjare**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**60 × 30 × 45 cm** L × B × H för 2 vuxna djur
Temperatur, dag	**20-26 °C**
Temperatur, natt	**18-22 °C**
Luftfuktighet	**50-80 %**
Vatten	**Vattenskål**
UVB	**Valfritt** Fergusonzon 1
Föda	**Insekter**
Hålls	**Ensamma, parvis eller i grupp**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Utveckling	**Grodyngel i vatten**
Äggläggning	**I vatten**
Könsmogen	**12-24 mån.**
Ägg per läggning	**1 000-2 000**
Läggningar per år	**1**
Kläckning	**3-7 dagar**
Larvtid	**42-65 dagar** från kläckning till metamorfos
Larvföda	**Alger/växter**
Yngelvård	**Ingen**

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Dryophytes versicolor är en liten trädgroda med kort, kraftig kropp och en sträv, vårtig hud som är ojämnare än hos de flesta grodor. Vuxna djur mäter oftast 3-5 cm från nos till kloak, och den största uppmätta honan är 6 cm. Honorna blir något större än hanarna, och hanen har en mörk strupe medan honans är ljusare. De stora häftskivorna på tårna gör att grodan lätt klättrar på bark, glas och andra släta ytor.

Färgen varierar med underlag, årstid, temperatur och luftfuktighet. Oftast är ryggen grå med mörka fläckar, men grodan kan skifta från nästan svart till nästan vit och även bli grön eller brun. Skiftet sker långsamt, inte på några sekunder. Unga djur och djur under lektiden är ofta gröna. Under ögat sitter normalt en ljus fläck, och benen har mörka tvärband. Insidan av låren

och ljumsken är starkt gula till orangea med svarta fläckar, och de färgerna blinkar fram när grodan hoppar. Döda djur och djur i ovana miljöer är övervägande grå.

D. versicolor hette tidigare *Hyla versicolor*, och det namnet används fortfarande i äldre litteratur och i handeln. Artnamnet versicolor är latin och betyder skiftande i färgen. Arten är tetraploid, alltså med 48 kromosomer mot 24 hos den nästan identiska *D. chrysoscelis*. De två arterna kan inte skiljas åt på utseendet, bara på hanens läte och delvis på utbredningen. Vid korsningar dör många av larverna tidigt, och de få som blir vuxna har nedsatt fertilitet. Skötseln är densamma för båda.

Hudgift: Som de flesta amfibier avsöndrar arten ett svagt, irriterande sekret från huden. Det är inte farligt, men kan ge irritation i slemhinnor som ögon, läppar och näsa, och i öppna sår. Någon skillnad mellan vilda och uppfödda djur är inte dokumenterad. Tvätta händerna efter kontakt och rör inte ansiktet.

Livslängden i fångenskap anges från 5-7 till 10-15 år; faktarutan visar 5-10 år.

Grodan är känslig och lättskrämd och är ett djur man tittar på snarare än tar i.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

Utbredning och livsmiljö

Dryophytes versicolor lever i den östra hälften av Nordamerika. I USA går utbredningen från Maine och New England västerut till centrala Texas och Oklahoma. Uppgifter för båda arterna sammantagna når söderut till norra Florida, men i söder är det mest den nästan identiska *D. chrysoscelis* som finns. I Kanada finns arten från södra Ontario och Quebec till Manitoba, och ett isolerat bestånd lever i New Brunswick.

D. chrysoscelis delar stora delar av området. Generellt ligger *D. versicolor* mest åt norr och nordost, medan den andra arten är vanligast åt söder, men gränsen är otydlig och båda arterna leker på vissa platser i samma dammar, till exempel i Wisconsin och norra Michigan. Äldre uppgifter blandar ofta ihop de två arterna, så kartan visar de länder där *D. versicolor* hör hemma.

> **Naturlig utbredning:** USA och Kanada.

LIVSMILJÖ

Dryophytes versicolor lever i skog och skogsbryn nära vatten: löv- och blandskog, gamla åkrar, skogsrika förorter och trädgrupper vid gårdar nära både tillfälliga och permanenta dammar, kärr och sjöar. Den finns på alla höjder och är starkt knuten till träd, där den på dagen vilar på grenar och blad, ofta öppet och till och med i direkt sol, och förlitar sig på sin kamouflage. Den ses också på husväggar och vid lampor, där den tar de insekter som samlas där.

På vintern övervintrar grodan på land under nedfallna trädstammar, rötter och lövlager eller i ihåliga träd. Arten tål att kroppsvätskorna fryser: glycerol i blodet sänker fryspunkten, och under de hårdaste köldperioderna blir upp till 80 % av kroppen till is tills det blir mildare. Den tål ned till omkring -8 °C.

Hanarna börjar kväka i slutet av april eller i maj, när kvällsluften är över cirka 15 °C, och lektiden varar några veckor, på vissa platser in i juni eller juli. De varma, molniga kvällarna ger den kraftigaste kören. Arten leker helst i fiskfria skogsdammar.

Skötsel

TERRARIET

Ett par *D. versicolor* kan hållas i ett terrarium på 60 × 30 × 45 cm. En enstaka groda klarar sig i ett mindre terrarium på omkring 30 × 30 × 45 cm, och för varje extra groda bör golvytan utökas något. Höjden betyder mer än golvytan, eftersom arten är trädlevande. Ett glasterrarium är lämpligt, eftersom det släpper ut värmen och inte gör terrariet för varmt. Locket måste sluta tätt, eftersom grodan är en skicklig klättrare, och ett terrarium med frontdörr är lättare att sköta än ett med lock upptill.

Inreds med grenar av olika tjocklek och i olika vinklar, korkbark, bamburör och växter som hänger ut över sittplatserna. Grodan sover på dagen under ett blad eller i en springa, så det måste finnas skydd både uppe och nere. Botten kan vara kokosfiber eller en annan säker jordblandning, och fuktigt hushållspapper är enklast i ett karantänterrarium. Undvik akvariegrus, små barkbitar och sand, som grodan kan svälja när den fångar föda. Det hjälper att täcka tre sidor av terrariet med en mörk bakgrund, så att djuren känner sig trygga.

Utanför lektiden lever arten ganska ensam. Djur av samma storlek kan hållas tillsammans i ett rymligt terrarium, men de är opportunistiska och kan äta mindre artfränder, så sortera efter storlek. Håll arten som enda art i terrariet.

TEMPERATUR

Håll terrariet på 20-26 °C på dagen och ett par grader svalare på natten, omkring 18-22 °C. Arten är tolerant och klarar en kort tid allt från omkring 10 °C till 32 °C utan skada, men det är inget att sträva efter. Om rummet är svalt kan en svag lampa över ena sidan ge ett varmare hörn, så att grodan själv kan välja. En värmematta på sidan av glaset med termostat är ett annat alternativ, som också ger en liten temperaturgradient. Håll temperaturen under cirka 26-27 °C, för arten är inte tropisk och små terrarier överhettas lätt. Ha en termometer upptill.

I naturen övervintrar arten, men en egentlig vintervila behövs inte i terrariet och är därför inte angiven i rutan. En sval period kan stimulera till avel, men detaljer om temperatur och varaktighet är inte dokumenterade för arten.

Läs mer: Värme och temperatur Läs mer: Vintervila och årstider

LUFTFUKTIGHET OCH SPRAYNING

Arten är inte tropisk och behöver inte hög luftfuktighet. Sikta på 50-80 % och överspruta terrariet några gånger i veckan, eller dagligen om luften i rummet är mycket torr. Luftfuktigheten får gärna stiga efter sprutning och sjunka igen, så att det blir en variation över dygnet i stället för ett konstant högt värde. Levande växter och ett lätt fuktigt bottensubstrat hjälper till att hålla fukten uppe.

God ventilation är viktigare än hög fukt, och botten ska inte stå blöt. Spruta med avklorerat kranvatten eller källvatten. Regn är i naturen med och sätter igång hanarnas läte, så en konstgjord regntid på våren kan ha samma effekt.

VATTEN OCH VATTENKVALITET

D. versicolor bör ha en vattenskål som grodan kan sitta i, och den används ofta på natten. Skålen behöver inte vara stor, men grodan ska kunna täcka sig helt, och kanten ska vara lätt att ta sig över. Byt vattnet varje dag eller när det är smutsigt, och skrubba skålen regelbundet.

Använd avklorerat kranvatten, behandlat med ett medel mot klor, kloramin och tungmetaller, eller källvatten. Destillerat vatten är inte lämpligt, eftersom det kan störa grodans vattenbalans. Använd aldrig tvål eller rengöringsmedel, för amfibier tar upp ämnen genom huden. Om det är grodyngel på väg krävs ett eget kärl (se Avel).

Läs mer: Uppfödning av grodyngel

LJUS OCH UVB

Grodan ska ha en fast dygnsrytm, till exempel 12 timmar ljus och 12 timmar mörker, med tillräckligt ljus för att växterna ska trivas. Lysrör eller LED håller värmen nere. I naturen sover grodan ofta öppet och i sol, så en svag UVB-källa (Ferguson-zon 1) med gott om skugga är ett gynnsamt tillskott, särskilt i ett planterat terrarium, men arten klarar sig också utan. Byt röret enligt tillverkarens anvisning. Glas och plast blockerar UVB, så ett fönster ger bara ljus och värme och ingen UVB.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Dryophytes versicolor är insektsätare och har stor aptit. Den tar syrsor, flugor, malar, vaxmalslarver, små silkesmaskar och daggmaskar, och syrsor kan utgöra huvuddelen av födan. Mjölmasks- och vaxmalslarver används för omväxling. Små djur får bananflugor och mycket små syrsor. Ett foderdjur som är lika stort som grodans huvud eller något mindre är normalt rätt.

Unga djur matas upp till dagligen. Vuxna får tre till sex syrsor varannan eller var tredje dag, beroende på grodans och foderdjurens storlek. Arten kan bli fet om den matas för mycket, så minska om grodan blir rund. Ge helst födan strax innan ljuset släcks. Ge insekterna god föda innan de ges till grodan, och pudra dem med kalk och vitaminer. För vuxna djur räcker det att pudra varannan gång, för unga varje gång.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

D. versicolor är nattaktiv och kommer igång på allvar när ljuset släcks. På dagen sitter den stilla på en gren eller ett blad, och på natten använder den hela terrariet. Den är en aktiv jägare som hoppar från gren till gren, och häftskivorna gör att den kan klättra på lodrätt glas. Hanarna är territoriella under lektiden och försvarar sin sångplats med långa läten.

Hanarnas trill är kraftigt, särskilt på våren, och kan höras långt, så placera terrariet där ljudet inte stör. Grodan är lättskrämd och bör bara hanteras när det är nödvändigt, och bara av vuxna. Använd rena, våta händer utan tvål eller kräm, eller fuktiga, puderfria handskar, eller flytta grodan med ett glas. Tvätta händerna efteråt.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Hanarna avslöjar sig genom att kväka och har en mörk strupe, medan honorna är något större och har en ljusare strupe. Hanarna blir könsmogna efter 1-2 år, honorna normalt efter cirka 2 år, så rutan visar 12-24 månader. Ungar kan inte könsbestämmas, så köp en liten grupp om du vill ha båda könen, och välj uppfödda djur om du kan hitta sådana. Vildfångade djur bär ofta på parasiter, och fångst av arten i naturen omfattas av lokala regler.

Läs mer: Köp av djur: uppfödda djur, vildfångst och transport

PARNING

I naturen leker arten från slutet av april till juni eller juli, när kvällsluften är över cirka 15 °C, och honan väljer den hane som har de längsta och mest frekventa lätena. Hanen byter till ett längre, mer enträget parningsläte när en hona närmar sig. Parningssystemet är polygynt: en hane kan para sig med flera honor. Vissa hanar, ofta under sin första lekperiod, kväker inte för att spara krafter, utan håller sig nära en kväkande hane. I terrariet är det inte dokumenterat vad som utlöser lek; en sval period följd av översprutning och varmare väder är ett rimligt försök. Honan kommer bara till vattnet för att lägga ägg. Hanen omfamnar henne, och äggen befruktas utanför kroppen.

ÄGG OCH GRODYNGEL

Honan lägger äggen i vatten i platta, lösa kullar på 10-40 ägg som hänger fast i växter vid ytan. Sammanlagt lägger en hona omkring 1.000-2.000 ägg, ofta angivet till cirka 1.800, och lägger bara en gång per år. Det finns ingen yngelvård, och honan har ingen roll efter äggläggningen.

Flytta äggen eller grodynglen till ett eget kärl med rent vatten utan fisk, där foder och vattenkvalitet är lätta att styra. Grodynglen lever av alger och nedbruten växtdel och filtrerar föda ur vattnet eller skrapar den från ytor. Specifika utfodringsråd för terrarieuppfödning är inte dokumenterade för arten, så växtbaserat foder med alger är en rimlig utgångspunkt. Byt vattnet ofta, och fördela dem på flera kärl om de blir många.

METAMORFOS

Äggen kläcks efter 3-7 dagar, beroende på vattentemperaturen. Grodynglen genomgår metamorfos efter cirka 6-8 veckor, och sammanlagt från kläckning till metamorfos anges 42-65 dagar. Utvecklingen går snabbare i varmt vatten och med rikligt med foder.

När frambenen kommer fram ska grodynglet lätt kunna ta sig upp ur vattnet. Sänk vattennivån och lägg i sluttande stenar, kork eller flytande växter, så att det kan krypa upp och inte drunknar. De nyligen förvandlade ungarna är nästan alltid gröna i ett par dagar innan de skiftar till grått.

UPPFÖDNING AV UNGAR

De nyligen förvandlade ungarna är omkring 15 mm och ska ha bananflugor och pyttesmå syrsor, pudrade med kalk, varje dag. Håll dem i ett fuktigt uppfödningsterrarium med växter och en låg vattenskål. Vissa ungar förblir ljusgröna tills de är vuxna. Sortera ungarna efter storlek och ge större foder allteftersom de växer. Arten blir fullvuxen inom ett till två år, och tillväxten beror på foder och klimat.

Hälsa och vanliga misstag

D. versicolor är härdig, men dessa problem återkommer:

- Vildfångade djur: de kan bära på parasiter och sjukdomar och vara svåra att acklimatisera. Välj uppfödda djur, eller sätt vildfångade i karantän.
- Övervikt: arten har stor aptit och blir lätt fet om den matas för mycket och för ofta.
- Hudinfektioner: rödaktiga missfärgningar eller vita, vattiga områden, särskilt på buken och under bakbenen, beror ofta på bakterier eller svampar i en skada.
- Bristsjukdomar: unga djur i snabb tillväxt kan få skelettproblem vid brist på kalk och vitaminer, så pudra fodret enligt

anvisningen.

- Slöhet, matvägran eller uppsvälldhet kan bero på stress, för låg eller för hög temperatur eller dålig vattenkvalitet.

En frisk groda har en kompakt, muskulös kropp och klar hud och sitter högt upp i terrariet på dagen. Isolera sjuka djur och sök en veterinär med kunskap om amfibier. Släpp aldrig ut grodor eller grodyngel i den danska naturen, eftersom de kan överföra sjukdomar till danska amfibier.

Läs mer: Karantän och hygien

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.